

om ligestillingsministeren så også selv har forstået, hvor alvorligt det er for samfundet som helhed, at vi har de her ligestillingsproblemer og -udfordringer.

Jeg synes, at løsningerne mangler. Jeg synes, at handlingerne er halvhjertede. Når der er så mange konkrete og håndfaste og synlige ting, man kunne gøre for at sikre reel ligestilling mellem mænd og kvinder og lige muligheder mellem mænd og kvinder, så er den her redegørelse at forstå som et første skridt på vej til at gå i gang, men der er meget lang vej igen.

Jeg har valgt selv at tage og præsentere nogle af de mere konkrete ting, man kan gøre under de forskellige punkter, hvis man altså har viljen til at lave ligestillingspolitik i Danmark, og det har SF.

Hvad angår ligeløn og pension, synes SF, at der skal nedsættes en egentlig ligelønskommission, hvor der følger penge med til at hæve lønnen på nogle af de dårligst betalte kvindejob. Det er og bliver staten, der sætter penge af til de lønforhandlinger, der sker mellem KL og de ansatte især i kommunerne, hvor de lavestlønnede kvindejob er.

Hvad angår kønsopdelte lønstatistikker, bør vi lave loven om, så den omfatter flere virksomheder og ikke kun en lille del af arbejdsmarkedet, som det er nu med regeringens forslag, som det er strikket sammen. Lad os dog gå tilbage til den lov om lønstatistikker, som vi havde før 2001, hvor der reelt var nogle virksomheder dækket ind.

Hvad angår kvinders pensionsindbetaling, er det ikke for meget forlangt at stille krav til bankerne om et væsentligt oplysningsarbejde, især hvad angår de private pensioner.

Hvad angår barsel, skal vi øremærke en del af barslen til fædre. Vi foreslår 3 måneder. Og vi har i SF oven i købet et forslag om lønkomensation til fædre, der vil tage længere barsel. Vi synes også, at Den Centrale Barselsfond skal dække selvstændige og freelancere, så det bliver muligt for både mænd og kvinder at starte virksomhed uden at skulle lukke ned eller gå konkurs i forbindelse med familieførøgelse.

Det fører direkte videre til afsnittet om familie- og arbejdsliv. Der er nogle meget fine skemaer i perspektivplanen, som viser, at kvinderne arbejder 1 time mere i hjemmet i snit i døgnet, men de viser ikke, at kvinders og mænds arbejde i hjemmet er vidt forskelligt. Kvinderne tager de ufleksible opgaver i hjemmet, mens mænd

gør de ting, som kan henlægges til fritiden, i weekenderne osv.

Kvinderne påtager sig nemlig især at afhente børn i daginstitutioner, og derfor er det også så mærkeligt, at handlingsplanen ikke lægger op til at følge nogle af de 35 forslag, som Familie- og Arbejdslivskommissionen barslede med for et par år siden, i høj grad i virkeligheden rene ligestillingsforslag.

Der er jo sat en klatskilling af fra regeringens side til at afskaffe lukkedagene i kommunernes daginstitutioner, og alligevel er de lukkedage sammen med reduceret åbningstid i høj grad stadig væk medvirkende til, at kvinder arbejder mindre, tjener mindre, har færre karrieremuligheder osv. Det er også derfor, at SF har afsat 450 mio. kr. i vores økonomiske plan til helt at skaffe os af med de tendenser, der er til, at daginstitutionerne i det her land lukker i utide.

Vi foreslår også tilskud til hjemmeservice til børnefamilier, til familier med børn under 14 år.

Hvis man vil have kvinder i ledelse, kan man med stor fordel over en afgrænset årrække indføre kvoter. Det har SF foreslået, og vi ved, at det virker.

Så er der det med mænd og de helt særlige problemer, der er forbundet med drenge og mænd; at de helt unge drenge ikke får en ungdomsuddannelse, at mænd ikke kan tåle at blive skilt, at de ikke kan tåle at miste deres job, og at det primært er mænd, der sidder i fængsel, at det ofte er mænd, der slår deres partner, eller slår en tidligere partner ihjel, at det er mænd, der er i krig og får traumer, og at de mænd generelt dør tidligere end kvinderne. Det er alt sammen meget relevante spørgsmål, som selvfølgelig vil gøre det meget relevant at sætte gang i en seriøs maskulinitetsforskning herhjemme.

I SF vil vi også gerne, som vi tidligere har drøftet i dag, have et ligestillingsudvalg og en uafhængig ligestillingsinstans, som EU har pålagt os.

Der er et hav af konkrete tiltag, man kan tage for at øge ligestillingen i det her land samfund. Der er så meget, vi fra Folketingets og ikke mindst fra regeringens side kunne gøre, hvis bare man havde en reel vilje til at lave ligestillingspolitik og ikke lave problemformuleringer, som perspektivhandlingsplanen tidligere i dag er blevet kaldt. Den er en meget fin opbremsning af de udfordringer, vi har, men skitserer altså ikke, hvad det er for konkrete ting, man kan gøre for at gøre en forskel.